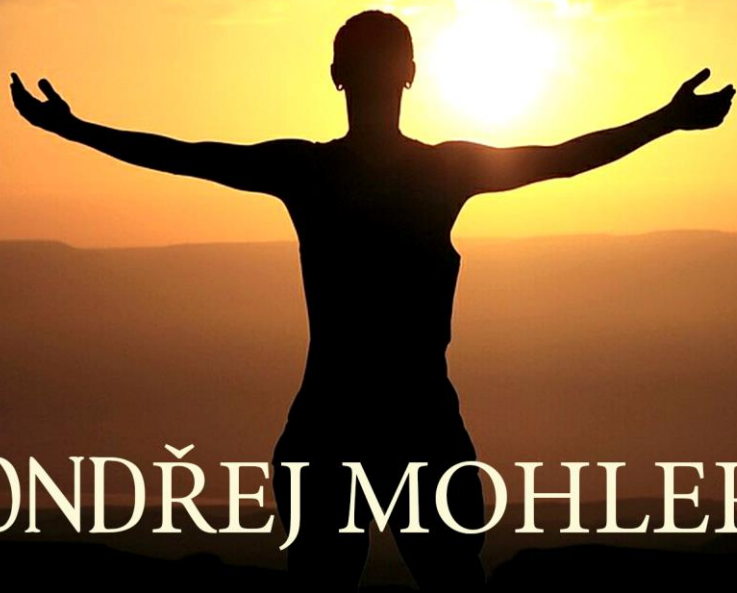

OTROCI BEZ POUT

ONDŘEJ MOHLER

OTROCI BEZ POUT

Ondřej Mohler

OTROCI

Podívej, kde žijeme

Iluze svobody ve světě plném bolesti a touhy.

Život je radost

Život je smrt

Život je bolest

Život je štěstí

Život je růže s trny

Život je cesta s kamením

Život je odvaha

Život je strach

Život znamená chtít

Chtít znamená život

Život je plný pochybností

Uctívání falešných idolů a model
ve znamení konzumu.

Echa. Ozvěny.

Konzum omamující šálkem kávy
servírovaným s prodejem duše.
Brilantní.

Duše potupně odumírající v přílohách dnešních magazínů
pánů v buřince.

„Ne. Nebude pršet.
Vidím to ve vašich očích.”
řekl jí. A odkráčel kamsi do dále.

Zbabělec.
Opouští duši a prosí.

Prosím o lidskou pokoru
Prosím o nové černé kalhoty s kapsami vzadu
Prosím o lásku
Prosím o blahobyt a spásu lidstva
Prosím o hodinky s modrým ciferníkem
Prosím o tebe a sebe
Prosím o smích
Prosím o delší noci s dlaněmi na tvých nadrech
Prosím o ničím nerušený spánek
Prosím o pravé přátele
Prosím si jedno kafe. Bez cukru.

Žadoní, žebrá, šílí, blouzní,
nenávidí a ničí.

Spílání bohu. Modlitba.

Souznění. Spojitost.

Vyslov mé jméno. Držím Tě za ruce.

Slyšíš?

Kde jsi? Ztrácím Tě. Nemám Tě.

Cítím. Chci Tě. Líbej mne.

Líbej můj klín.

Přetváříme přírodu k obrazu svému

a tváříme se přitom netečně.

Děkujeme Ti pane za velké bílé světlo.

Oholit, ostříhat.

Dej nám své spodky, potom tělo a nakonec i duši.

Společné večery, starosti,

noční setkání a ranní shledání.

Pojď a ukážu Ti hřích.

Nikdy Tě neopustím.

Na smysly útočící reklama

v područí materiální existence.